

БОРИСОВ НАЗАР МИХАЙЛОВИЧ

курсант факультету ЗДБ, 214 навчальної групи,
Київського інституту Національної гвардії
України

ПОТЕНЦІАЛ AFTER ACTION REVIEW У РОЗВИТКУ АНГЛОМОВНОГО РЕФЛЕКСИВНО-АНАЛІТИЧНОГО МОВЛЕННЯ КУРСАНТІВ

У системі підготовки майбутніх офіцерів особливої ваги набувають такі форми іншомовної роботи, які поєднують розвиток говоріння з умінням аналізувати власні дії, оцінювати результат та визначати шляхи вдосконалення. Саме таким форматом є After Action Review (AAR) – структуроване обговорення виконаного завдання, що виникло у військовому середовищі, а сьогодні використовується як інструмент професійного навчання і рефлексії [1; 2]. Для англomовної підготовки курсантів AAR є цінним тим, що перетворює досвід на предмет мовленнєвого осмислення: мовець не лише описує подію, а й пояснює причини, оцінює наслідки та формулює рекомендації.

Основу AAR становлять чотири запитання: що планувалося, що відбулося фактично, чому виникли розбіжності, що потрібно змінити надалі. Така структура забезпечує логічну завершеність висловлювання й дає змогу розглядати AAR як жанрово організовану модель англomовного рефлексивно-аналітичного дискурсу. Послідовність переходу від наміру до факту, від факту до пояснення, а далі до висновку формує в курсантів навички структурованого професійного мовлення, що є вкрай важливим для військово-професійної комунікації, де цінуються точність, лаконічність і смислова чіткість [3].

Теоретичне підґрунтя AAR пов'язане з концепціями досвідного й рефлексивного навчання. За Д. Колбом, знання формується в процесі трансформації досвіду, коли пережита подія осмислюється, узагальнюється й стає основою для нової дії [4]. У межах AAR ця логіка реалізується через мовлення: курсант вербалізує перебіг подій, називає труднощі, пояснює причини помилок і пропонує інші способи дії. Г. Гіббс також наголошує на циклічному зв'язку між спостереженням, оцінюванням і плануванням [5]. Отже, AAR є не просто етапом після вправи, а повноцінним механізмом навчального осмислення професійного досвіду.

З філологічного погляду AAR актуалізує широкий спектр мовних засобів. На етапі планування використовуються конструкції типу *we planned to, our aim was to*; на етапі опису фактичних подій – форми *Past Simple, Past Continuous, Past Perfect*; на етапі аналізу – причинно-наслідкові маркери *because, due to, as a result*; під час формулювання висновків – модальні дієслова й умовні конструкції: *we should improve, we could act differently, if we prepared more thoroughly*. Така мовна організація сприяє розвитку граматичної гнучкості, логічної зв'язності та професійно орієнтованої лексики, а також вчить курсантів аргументовано оформлювати власну позицію англійською мовою [3; 6].

Важливою перевагою AAR є його прагматичний потенціал. У цьому форматі реалізуються інформативна, оцінна, пояснювальна та регулятивна функції мовлення. Курсант повідомляє про хід подій, оцінює результат, пояснює причини труднощів і пропонує кроки для поліпшення. Колективний характер AAR сприяє узгодженню позицій, розвитку навичок взаємодії та вмінню досягати спільного висновку. Крім того, обговорення зосереджується не на пошуку винних, а на вдосконаленні діяльності, що знижує комунікативну напругу й робить іншомовне висловлювання більш вільним і змістовним [1; 5].

Отже, After Action Review доцільно розглядати як ефективну форму розвитку англomовного рефлексивно-аналітичного мовлення курсантів. Його чітка структура забезпечує композиційну завершеність висловлювання, а мовне наповнення створює умови для поєднання опису, аналізу, оцінки та прогнозування. Використання AAR після рольових ігор, симуляцій, мінібрифінгів або польових вправ сприяє формуванню мовленнєвої автономії, удосконаленню командної комунікації та глибшому осмисленню професійного досвіду.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Тимчасова інструкція з процесу аналізу проведених дій заходів підготовки : ВП 7(3)-00(01).01. Груд. 2019.
2. Якименко С., Гикало Ю. Удосконалення системи професійної підготовки військовослужбовців у контексті трансформації системи військової освіти. Вісник Дніпровської академії неперервної освіти. 2023. № 2 (5). С. 60–63.
3. Morrison J. E., Meliza L. L. Foundations of the After Action Review Process. Alexandria, VA : United States Army Research Institute for the Behavioral and Social Sciences, 1999. 71 p.
4. Kolb D. A. Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development. Englewood Cliffs : Prentice-Hall, 1984. 256 p.
5. Gibbs G. Learning by Doing: A Guide to Teaching and Learning Methods. Oxford : Further Education Unit, 1988. 164 p.
6. Richards J. C., Rodgers T. S. Approaches and Methods in Language Teaching. 3rd ed. Cambridge : Cambridge University Press, 2014. 421 p.

БОРИСОВ НАЗАР МИХАЙЛОВИЧ,

курсант факультету ЗДБ, 214 навчальної групи,
Київського інституту Національної гвардії
України

ПОСМІТНА ВІКТОРІЯ ВІТАЛІЙВНА,

кандидат філологічних наук, доцент, професор
кафедри філології та військового перекладу,
Київський інститут Національної гвардії України

**ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ЯК КЛЮЧОВИЙ ЕЛЕМЕНТ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАБІЛЬНОСТІ У СФЕРІ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ УКРАЇНИ**

Сучасний етап розвитку української держави характеризується складними безпековими викликами, спричиненими повномасштабною воєнною агресією. Війна стала фактором глибоких трансформацій не лише у багатьох сферах. Руйнування інфраструктури, вимушене переміщення населення, порушення соціальних зв'язків актуалізували необхідність пошуку нових підходів до забезпечення стабільності в суспільстві.

У цих умовах сектор безпеки та оборони України виконує значно ширший спектр функцій, ніж це передбачалось у мирний час. Окрім безпосереднього захисту держави від збройної агресії, силовики забезпечують правопорядок, організацію гуманітарної допомоги, взаємодію з населенням і координацію діяльності різних суб'єктів у кризових умовах. Це зумовлює необхідність ефективної комунікації між представниками сил безпеки та цивільним населенням, що стає важливим чинником національної безпеки.

Одним із ключових інструментів такої взаємодії є цивільно-військове співробітництво, що розглядається як система заходів, спрямованих на налагодження взаємодії між військовими формуваннями, правоохоронними органами, органами державної влади та громадянським суспільством [1; 2; 3]. Актуальність дослідження обумовлена необхідністю підвищення ефективності такої взаємодії в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення.

Метою дослідження є визначення ролі цивільно-військового співробітництва в забезпеченні ефективної діяльності сектору безпеки та оборони в сучасних умовах.

Цивільно-військове співробітництво – багаторівнева система, що охоплює інформаційний, організаційний, соціальний та гуманітарний компоненти. Його сутність – у встановленні ефективного діалогу між державою та суспільством, що дозволяє забезпечити стабільність, безпеку та довіру у кризових умовах. Особливість цієї системи – її гнучкість і здатність адаптуватися до умов.

Особливу роль у реалізації цивільно-військового співробітництва відіграють спеціалізовані підрозділи, які комунікують із населенням, аналізують соціальну ситуацію, координують взаємодію між різними суб'єктами. Як зазначає О. О. Ноздрачов, ці підрозділи є своєрідним комунікативним мостом між державою і громадянським суспільством [4, с. 65].